

ΕΡΩΦΙΛΗ του Γεωργίου Χορτάτση

ΝΟΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

- Η ομορφιά (κάλλος και ψυχική αρετή)
- Η ερωτική αφοσίωση των δύο αγαπημένων που επισφραγίζεται με όρκο.

ΙΔΕΕΣ

- Η πίστη και αφοσίωση μεταξύ των δύο νέων.
- Η δύναμη της αγάπης τους που δεν λογαριάζει το θάνατο.

ΔΟΜΗ

Το απόσπασμα στηρίζεται στους εξής αντιθετικούς άξονες: **έρωτας – θάνατος, ευτυχία-δυστυχία, χαρά- θλίψη, αμφιβολία- βεβαιότητα.**

Οι ενότητες είναι **πέντε**, όσες δηλαδή και οι φορές που η Ερωφίλη και ο Πανάρετος παίρνουν το λόγο στο απόσπασμα του δράματος.

ΓΛΩΣΣΑ

Είναι η δημοτική με χρήση της κρητικής διαλέκτου και χαρακτηριστικό δείγμα της τις καταλήξεις του γ´ πληθυντικού προσώπου π.χ σβήνουσι, μπορούνσι κ.α.

ΜΕΤΡΟ ΚΑΙ ΟΜΟΙΚΑΤΑΛΗΞΙΑ

15σύλλαβος στίχος με ζευγαρωτή ομοιοκαταληξία.

ΥΦΟΣ

Το ύφος είναι κυρίως **δραματικό**, καθώς υπάρχει η αγωνία για την τύχη του έρωτα της Ερωφίλης και του Πανάρετου, αλλά και **λυρικό**, που απευθύνεται δηλαδή στο συναίσθημα=.

ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

• Αντίθεση	Μα γή όμορφη ’μαι γή άσκημη (149)
• Παρομοίωση	καθώς τα λόγια τα γροικώ (=που ακούω) σβήνουσι τη πρικιά μου (152)
• Μεταφορές	Φυλλοκάρδια (166), πικρύ μου θάνατο (167)
• Προσωποποιήσεις	«Έρωτα.....μιαν απού τις σαΐτες σου φαρμάκεψε και ρίξε» (163), «τον ουρανό.....ν’ αρματωθούν» (168)

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΝΤΑΣΗ

Σε ολόκληρο το απόσπασμα υπάρχει δραματική ένταση, η οποία όμως κορυφώνεται σε δύο σημεία:

α. Στο σημείο όπου η Ερωφίλη επικαλείται τον Έρωτα να τη βοηθήσει, ώστε με το θάνατό της να δώσει στον αγαπημένο της τη μεγαλύτερη απόδειξη για την αγάπη της γι' αυτόν.

β. στον όρκο της με την επίκληση των στοιχείων της φύσης να παρέμβουν σε περίπτωση που αθετήσει τους όρκους της. Η προσωποποίηση των στοιχείων της φύσης δίνει βαρύτητα στον όρκο της και κορυφώνει τη δραματική ένταση.

Πηγές: https://istografia.blogspot.com/2015/10/blog-post_17.html

https://chrispapakon.blogspot.com/2015/10/blog-post_9.html